

עיינתי בטיעוני העותרת לעניין פסיקת ההוצאות ובתגובת המשיבים.

(580490)

העתירה נסבה על אי מתן מענה בכך שהמשיבים – משרדי ממשלה שונים וממלאי תפקידים בהם – לא השיבו לדרישת העותרת למסירת יומנים שהתבקשו. לאחר שהוגשה העתירה נמסרו לעותרת במועדים שונים היומנים. העתירה הוגשה לאחר מיצוי הליכים והונחה תשתית לכך שהיה בהגשתה כדי להביא לקבלת הסעד שהתבקש. משכך יש הצדקה לפסיקת הוצאות לטובת העותרת.

העותרת

באשר לשיעור ההוצאות יש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות. העתירה הוגשה במאוחד נגד משיבים רבים – שישה משרדי ממשלה, שישה ממונים ושישה בעלי תפקיד שר או סגן שר. ספק אם זו הדרך הנכונה לילך בה בשים לב גם לאפשרות שהתשתית העובדתית ביחס לכל משרד יכולה להיות שונה (והשוו: בג"ץ 5733/18). מכל מקום, יש בהגשת העתירה באורח מאוחד כדי להביא לחסכון בהוצאות שנגרמו לעותרת בפועל. עוד יש להביא בחשבון כי אין מדובר בעתירה מורכבת באורח מיוחד; כי המשיבים מסרו את שהתבקש זמן קצר לאחר הגשת העתירה – בחלק מהמקרים בחלוף מעט למעלה מחודש ימים, בחלקם בחלוף חודשים ספורים לאחר מכן. וכי לא נדרש לקיים דיון בעתירה. בכל אלה יש כדי להקרין על היקף העבודה שנדרש מאת העותרת. – הנבי אמת קילעטוק

כמכלול הנסיבות יישאו המשיבים בהוצאות העותרת ובשכר טרחת עו"ד בסך כולל של 10.000 ₪ (בשים לב למועד בו ניתן מענה באורח מספק יישאו משרד הבריאות, משרד הביטחון ומשרד החינוך כל אחד ב- 20% מהסך האמור. שאר המשרדים שהשיבו בתוך פרק זמן קצר יותר יישאו ביתרה בחלקים שווים). לא מצאתי בסיס מספק – משפטית ועובדתית – לחיוב אישי כפי שהתבקש.

דין עופר דיסון